31976L0432

8.5.1976 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 122/1

DIREKTIVA SVETA

z dne 6. aprila 1976

o približevanju zakonodaje držav članic o zavornih napravah kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih

(76/432/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker so tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati traktorji na podlagi nacionalne zakonodaje, med drugim povezane tudi z njihovimi zavornimi napravami;

ker se te zahteve v posameznih državah članicah razlikujejo in ker je zato potrebno, da vse države članice bodisi poleg svojih obstoječih predpisov ali namesto njih sprejmejo enake zahteve, zlasti zato, da bi bilo mogoče uvesti postopek EGS-homologacije na podlagi Direktive Sveta 74/150/EGS ([3]) z dne 4. marca 1974 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih za vsak tip traktorja;

ker naj bi usklajeni predpisi izboljšali varnost na cesti in pri delu v vsej Skupnosti;

ker približevanje nacionalnih zakonodaj o traktorjih vključuje medsebojno priznavanje pregledov, ki jih vsaka država članica opravi na podlagi skupnih zahtev; ker morajo, če naj bi sistem pravilno deloval, vse države članice te zahteve uveljaviti z istim datumom,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. „Kmetijski ali gozdarski traktor“ pomeni vsako motorno vozilo, opremljeno s kolesi ali gosenično verigo z vsaj dvema osema, katerega glavna lastnost je vlečna moč, in je posebej namenjeno za vlečenje, potiskanje, prevažanje ali pogon različnih orodij, naprav ali priklopnih vozil pri uporabi v kmetijstvu ali gozdarstvu. Lahko je opremljeno za prevažanje tovora in potnikov.

2. Ta direktiva velja samo za traktorje, opredeljene v prejšnjem odstavku, ki so opremljeni s kolesi s pnevmatikami, imajo dvoje osi in je njihova največja konstrukcijsko določena hitrost med 6 in 25 km/h.

([1]) UL C 5, 8.1.1975, str. 54.
([2]) UL C 62, 15.3.1975, str. 29.
([3]) UL L 84, 28.3.1974, str. 10.

Člen 2

Nobena država članica ne sme zavrniti podelitve EGS-homologacije ali nacionalne homologacije traktorja zaradi razlogov v zvezi z zavornimi napravami, če je traktor opremljen z napravami, določenimi v Prilogah I do IV, in če te naprave izpolnjujejo zahteve iz teh prilog.

Člen 3

Nobena država članica ne sme zavrniti registracije ali prepovedati prodaje, začetka uporabe ali uporabe traktorja zaradi razlogov v zvezi z zavornimi napravami, če je traktor opremljen z napravami, določenimi v Prilogah I do IV, in če te naprave izpolnjujejo zahteve iz teh prilog.

Člen 4

Država članica, ki podeljuje homologacijo traktorja, sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je obveščena o kakršnikoli spremembi sestavnih delov ali značilnosti, obravnavanih v 1.1 Priloge I. Pristojni organi te države članice določijo, ali je treba na spremenjenem tipu traktorja opraviti nove preskuse in sestaviti novo poročilo. Če takšni preskusi pokažejo, da zahteve te direktive niso izpolnjene, se sprememba ne odobri.

Člen 5

Spremembe, potrebne za prilagoditev zahtev prilog tehničnemu napredku, se sprejmejo po postopku, določenem v členu 13 k Direktivi 74/150/EGS.

Člen 6

1. Države članice sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 1977. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te določbe začnejo izvajati 1. oktobra 1977.

2. Po notifikaciji te direktive države članice sprejmejo ukrepe, da zagotovijo pravočasno obveščanje Komisije o vseh predlogih zakonov in drugih predpisov, ki jih nameravajo sprejeti na področju, urejenem s to direktivo, da bi Komisija lahko posredovala svoje pripombe.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 6. aprila 1976

Za Svet

Predsednik

G. THORN

PRILOGA I

POMEN IZRAZOV, VLOGA ZA EGS-HOMOLOGACIJO, EGS-HOMOLOGACIJA, ZAHTEVE ZA IZDELAVO IN VGRADNJO

1. POMEN IZRAZOV

1.1 **Tip traktorja glede na zavorne naprave**

„Tip traktorja glede na zavorne naprave“ pomeni traktorje, ki se ne razlikujejo v takih bistvenih vidikih, kot so:

1.1.1 masa v neobremenjenem stanju, kakor je določena v 1.18,

1.1.2 največja masa, kakor je določena v 1.16,

1.1.3 razporeditev mase na osi,

1.1.4 največja tehnično dovoljena obremenitev na vsaki osi,

1.1.5 največja konstrukcijsko določena hitrost,

1.1.6 različna izvedba zavorne naprave (zlasti glede na sočasno navzočnost naprav za zaviranje priklopnih vozil ali drugo),

1.1.7 število in razporeditev zaviranih osi,

1.1.8 vrsta pogonskega motorja,

1.1.9 skupno prestavno razmerje pri največji hitrosti,

1.1.10 mere pnevmatik na zaviranih oseh.

1.2 **Zavorna naprava**

„Zavorna naprava“ pomeni kombinacijo delov za postopno zmanjševanje hitrosti premikajočega se traktorja ali njegovo ustavljanje oziroma zadrževanje na mestu, če je že ustavljen. Te funkcije so podrobno določene v 4.1.2. Naprava je sestavljena iz naprave za upravljanje zavor, prenosne naprave in zavor samih.

1.3 **Stopnjevano zaviranje**

„Stopnjevano zaviranje“ pomeni zaviranje, pri katerem znotraj normalnega področja delovanja zavorne naprave, bodisi pri pritiskanju ali popuščanju zavore:

1.3.1 voznik lahko v vsakem trenutku poveča ali zmanjša zavorno silo z delovanjem na napravo za upravljanje zavor,

1.3.2 zavorna sila deluje v isti smeri kot delovanje naprave za upravljanje (enakomerno delovanje),

1.3.3 se z lahkoto doseže dovolj natančna nastavitev zavorne sile.

1.4 **Naprava za upravljanje**

„Naprava za upravljanje“ pomeni del, ki ga neposredno aktivira voznik zaradi oskrbe prenosne naprave z energijo, potrebno za zaviranje ali za njeno upravljanje. Ta energija je lahko mišična moč voznika ali energija iz drugega vira, ki jo upravlja voznik, ali kombinacija teh različnih vrst energije.

1.5 **Prenosna naprava**

„Prenosna naprava“ pomeni kombinacijo delov, nameščenih med napravo za upravljanje in zavoro, ki povezujejo njuno delovanje. Prenosna naprava je lahko mehanska, hidravlična, pnevmatska, električna ali mešana. Če se zavorna sila dobiva v celoti ali delno iz vira energije, ki ni odvisen od voznika, vendar ga voznik upravlja, se tudi zaloga energije v napravi šteje za del prenosne naprave.

1.6 **Zavora**

„Zavora“ pomeni del, pri katerem se razvijejo sile, ki delujejo v nasprotni smeri gibanja traktorja. To je lahko torna zavora (pri kateri sile nastanejo s trenjem dveh delov vozila, ki se gibljeta relativno drug proti drugemu), električna zavora (pri kateri sile nastanejo iz elektromagnetnega delovanja dveh delov vozila, ki se gibljeta relativno drug proti drugemu, vendar se ne dotikata), hidravlična zavora (pri kateri sile nastanejo zaradi delovanja tekočine med dvema deloma vozila, ki se gibljeta relativno drug proti drugemu) ali motorna zavora (pri kateri sile nastanejo iz upravljanega povečanja zaviranja motorja, ki se prenaša na kolesa). Naprava, ki mehanično blokira prenosno napravo na traktorju in se ne more uporabiti, kadar se traktor giblje, se šteje za parkirno zavoro.

1.7 **Različne vrste zavornih naprav**

„Različne vrste zavornih naprav“ pomeni opremo, ki se razlikuje v takih bistvenih vidikih, kot so:

1.7.1 značilnosti enega ali več delov, na primer material, oblika ali velikost,

1.7.2 namestitev delov.

1.8 **Del zavornega sistema**

„Del zavornega sistema“ pomeni enega od posameznih delov, ki skupaj tvorijo zavorno napravo.

1.9 **Povezano zaviranje**

„Povezano zaviranje“ pomeni zaviranje skupine vozil z napeljavo, ki ima naslednje značilnosti:

1.9.1 eno samo napravo za upravljanje zavor, ki jo voznik aktivira s svojega sedeža postopoma in z enim samim gibom,

1.9.2 energija, ki se uporablja za zaviranje vozil v skupini vozil, izhaja iz istega vira (ki je lahko mišična moč voznika),

1.9.3 zavorna napeljava zagotavlja hkratno ali primerno stopnjevano zaviranje vsakega posameznega vozila v skupini ne glede na njegov položaj v njej.

1.10 **Polpovezano zaviranje**

„Polpovezano zaviranje“ pomeni zaviranje skupine vozil z napeljavo, ki ima naslednje značilnosti:

1.10.1 eno samo napravo za upravljanje zavor, ki jo lahko voznik aktivira s svojega sedeža postopoma in z enim samim gibom,

1.10.2 energija, ki se uporablja za zaviranje vozil v skupini vozil, izhaja iz dveh različnih virov (eden od njih je lahko mišična moč voznika),

1.10.3 zavorna napeljava zagotavlja hkratno ali primerno stopnjevano zaviranje vsakega posameznega vozila v skupini ne glede na njegov položaj v njej.

1.11 **Ločeno zaviranje s tujo silo**

„Ločeno zaviranje s tujo silo“ pomeni zaviranje skupine vozil z napravami, ki imajo naslednje značilnosti:

1.11.1 naprava za upravljanje zavor traktorja je ločena od naprave za upravljanje zavor vlečenega vozila; slednja mora biti vedno vgrajena na traktor tako, da jo lahko voznik z lahkoto aktivira s svojega vozniškega sedeža,

1.11.2 mišična moč voznika ni energija, ki se uporablja za zaviranje vlečenih vozil.

1.12 **Ločeno zaviranje**

„Ločeno zaviranje“ pomeni zaviranje skupine vozil z napravami, ki imajo naslednje značilnosti:

1.12.1 naprava za upravljanje zavor traktorja je ločena od naprave za upravljanje zavor priklopnega vozila, pri čemer mora biti slednja vedno vgrajena na traktor tako, da jo lahko voznik z lahkoto aktivira s svojega vozniškega sedeža,

1.12.2 mišična moč voznika je energija, ki se uporablja za zaviranje vlečenih vozil.

1.13 **Samodejno zaviranje**

„Samodejno zaviranje“ pomeni zaviranje vlečenega vozila ali vozil, ki poteka samodejno v primeru ločitve delov skupine priklopljenih vozil, vključno z ločitvijo zaradi pretrganja spojnih vezi, ne da bi to vplivalo na učinkovitost zaviranja preostalega dela skupine.

1.14 **Vztrajnostno ali naletno zaviranje**

„Vztrajnostno ali naletno zaviranje“ pomeni zaviranje z uporabo sil, ki nastanejo, ko se priklopno vozilo zaradi svoje vztrajnosti približuje traktorju.

1.15 **Obremenjen traktor**

„Obremenjen traktor“ pomeni traktor, ki je obremenjen do svoje „največje mase“, razen kadar je določeno drugače.

1.16 **Največja masa**

„Največja masa“ pomeni največjo tehnično dovoljeno maso, ki jo določi proizvajalec (ta masa je lahko večja od „največje dovoljene mase“).

1.17 **Neobremenjen traktor**

„Neobremenjen traktor“ pomeni traktor, pripravljen za vožnjo, s polnimi posodami za gorivo in hladilniki, voznikom z maso 75 kg, vendar brez potnikov, neobveznih priključkov ali bremena.

1.18 **Masa v neobremenjenem stanju**

„Masa v neobremenjenem stanju“ pomeni maso neobremenjenega traktorja.

2. VLOGA ZA EGS-HOMOLOGACIJO

2.1 Vlogo za EGS-homologacijo za tip traktorja glede na zavorne naprave vloži proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik.

2.2 Vlogi se priloži naslednja dokumentacija v trojniku:

2.2.1 opis tipa traktorja glede na točke, navedene v 1.1.1 do 1.1.10. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora navesti številke in/ali oznake za tip traktorja,

2.2.2 seznam natančno označenih delov, ki sestavljajo zavorno napravo,

2.2.3 risbo zavorne naprave, ki prikazuje položaj vsakega dela na traktorju in omogoča, da se lahko različni sestavni deli poiščejo in prepoznajo.

2.3 Predložiti je treba tudi naslednje:

2.3.1 traktor, ki je predstavnik tipa traktorja v postopku homologacije,

2.3.2 zahtevane risbe, ki morajo biti največ v formatu A4 (210 x 297 mm) ali biti zložene na ta format in narisane v ustreznem merilu.

3. EGS-HOMOLOGACIJA

Izpolni se obrazec, kakor je prikazan v Prilogi V, in se priloži k certifikatu o EGS-homologaciji.

4. ZAHTEVE ZA IZDELAVO IN VGRADNJO

4.1 **Splošno**

4.1.1 **Zavorna naprava**

4.1.1.1 Zavorna naprava mora biti načrtovana, izdelana in vgrajena tako, da traktor pri normalni uporabi in kljub tresljajem, katerim je lahko izpostavljen, izpolnjuje spodaj navedene zahteve.

4.1.1.2 Posebej pa mora biti zavorna naprava načrtovana, izdelana in vgrajena tako, da je odporna proti koroziji in učinkom staranja med uporabo, ki bi lahko povzročili nenadno zmanjšanje učinkovitosti zaviranja.

4.1.2 *Zahteve za zavorne naprave*

Zavorna naprava, določena v 1.2, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

4.1.2.1 Delovne zavore

4.1.2.1.1 Delovna zavora mora omogočati nadzor gibanja traktorja in varno, hitro in učinkovito zaustavitev traktorja pri katerikoli konstrukcijsko določeni hitrosti in z dovoljeno obremenitvijo, na klancih pri vzponu in spustu. Omogočeno mora biti uravnavanje njenega delovanja. Šteje se, da so ti pogoji izpolnjeni, če so izpolnjene zahteve Priloge II.

Vozniku mora biti omogočena uporaba delovne zavore z njegovega sedeža, pri čemer mora vsaj z eno roko ohraniti nadzor nad krmilno napravo na traktorju. Delovna zavora je lahko sestavljena iz naprav na desni in levi strani. Te naprave mora biti mogoče združiti tako, da se lahko upravljajo kot ena naprava, in jih lahko tudi spet ločiti.

Vsaka naprava na desni ali levi strani mora imeti ročen ali samodejen sistem za uravnavanje, ki omogoča preprosto vzpostavitev ravnotežja zavor.

4.1.2.2 Parkirna zavora

4.1.2.2.1 Parkirna zavora mora omogočati, da traktor ostane nepremičen na klancih v smeri navzgor ali navzdol, četudi voznika ni na njem, pri čemer delujoče elemente drži zavrte popolnoma mehanska naprava. To se lahko doseže z zavoro, ki deluje na sistem prenosa moči na traktorju. Vozniku mora biti omogočeno, da uporabi parkirno zavoro s svojega sedeža; da se doseže zahtevana učinkovitost, je dovoljeno opraviti več ponovljenih gibov.

4.2 **Značilnosti zavornih naprav**

4.2.1 Sklop zavornih naprav, s katerimi je opremljen traktor, mora izpolnjevati zahteve, določene za delovne in parkirne zavore.

4.2.2 Delovne in parkirne zavore imajo lahko skupne dele, če izpolnjujejo naslednja pogoja:

4.2.2.1 vgrajeni morata biti vsaj dve napravi za upravljanje, ki sta med seboj ločeni in ju voznik lahko doseže s svojega sedeža; to zahtevo mora biti mogoče izpolniti tudi, ko je voznik pripet z varnostnim pasom,

4.2.2.2 če se katerikoli del zavorne naprave razen zavor (kot so določene v 1.6) zlomi ali če pride do kakršne koli druge napake pri delovni zavorni napravi (pomanjkljivo delovanje, delni ali popoln izpad akumulirane energije), mora biti mogoče traktor počasi zaustaviti z zmanjševanjem hitrosti, ki je enako vsaj 50 % vrednosti, določene v 2.1.1 Priloge II.

Pogoja sta izpolnjena, če se preostalo zaviranje izvaja na kolesih, ki sta nameščeni simetrično na obeh straneh srednje vzdolžne ravnine (ne da bi traktor pri tem odstopal od svoje smeri).

Za namene tega oddelka se šteje, da sklop vzvoda in odmikača zavorne čeljusti ali podobni deli zavorne naprave, s katerimi se zavore upravljajo, ne pomenijo dele, ki se lahko pokvarijo.

4.2.3 Kadar se uporablja energija, ki ni mišična moč voznika, ni potreben več kot en vir take energije (npr. hidravlična črpalka, zračni kompresor itd.), če so izpolnjene zahteve iz 4.2.2.

4.2.4 Delovna zavorna naprava mora delovati na obe kolesi vsaj ene osi.

4.2.5 Delovanje delovne zavorne naprave mora biti porazdeljeno med kolesi iste osi simetrično glede na srednjo vzdolžno ravnino traktorja.

4.2.6 Delovna in parkirna zavorna naprava morata delovati na zavorne površine, ki so z dovolj trdnimi deli trajno povezane s kolesi. Zavorno površino ne sme biti mogoče oddvojiti od koles.

Če je zavirana samo ena os, diferencial ne sme biti med delovno zavoro in kolesi te osi; če sta zavirani dve osi, je na eni od obeh osi diferencial lahko nameščen med delovno zavoro in kolesi.

4.2.7 Obrabo zavor mora biti mogoče preprosto nadomestiti z ročno ali samodejno nastavitvijo. Poleg tega morajo imeti naprava za upravljanje in deli prenosne naprave in zavor tak presežek hoda, da je, ko se zavore ogrejejo ali ko obloge zavor dosežejo določeno stopnjo obrabljenosti, zagotovljeno učinkovito zaviranje, ne da bi bila potrebna takojšnja nastavitev.

4.2.8 Pri hidravličnih zavornih napravah morajo biti nalivne odprtine posod za zavorno tekočino lahko dostopne; poleg tega morajo biti te posode izdelane tako, da se lahko nivo zavorne tekočine preprosto preveri, ne da bi bilo pri tem treba odpreti posode.

4.2.9 Vsak traktor z vgrajeno zavoro, ki se aktivira iz zaloge energije, mora imeti, kadar predpisanega zaviranja ni mogoče izvesti brez uporabe shranjene energije, poleg merilnika tlaka vgrajeno opozorilno napravo, ki oddaja viden ali slišen signal, ko energija v katerem koli delu napeljave do zavornega ventila pade na 65 % ali manj normalne vrednosti. Ta naprava mora biti neposredno in trajno povezana s tokokrogom.

4.2.10 Kadar je za delovanje zavorne naprave nujno treba uporabiti pomožni vir energije, mora biti ne glede na zahteve iz 4.1.2.1 akumulirane energije toliko, da je v primeru, da preneha delovati motor, zagotovljen še vedno zadosten učinek zaviranja za zaustavitev traktorja pod predpisanimi pogoji.

4.2.11 Vsaka pomožna oprema lahko odvzema le toliko energije, da njeno delovanje tudi ob okvari vira energije ne more povzročiti, da bi zaloga energije, ki napaja zavorne naprave, padla pod nivo, določen v 4.2.9.

PRILOGA II

PRESKUSI ZAVIRANJA IN UČINKOVITOST ZAVORNIH NAPRAV

1. PRESKUSI ZAVIRANJA

1.1 **Splošno**

1.1.1 Učinkovitost, predpisana za delovne zavorne naprave, temelji na povprečnem zmanjšanju hitrosti, ki se izračuna na podlagi poti ustavljanja. Pot ustavljanja je pot, ki jo traktor prevozi od trenutka, ko začne voznik delovati na napravo za upravljanje zavor, do trenutka, ko se traktor ustavi.

Učinkovitost, predpisana za parkirne zavorne naprave, temelji na zmožnosti naprave, da zadrži traktor na mestu pri vzponu ali spustu po klancu.

1.1.2 Za homologacijo katerega koli traktorja se zavorna učinkovitost meri med preskusi na cesti, ki se opravljajo pod naslednjimi pogoji:

1.1.2.1 stanje traktorja glede na maso je treba predpisati za vsak tip preskusa in navesti v poročilu o preskusu,

1.1.2.2 sila, ki med preskusi deluje na napravo za upravljanje zavor za doseganje predpisane učinkovitosti, ne sme presegati 60 daN na pedalih nožnega upravljanja in 40 daN na ročicah za ročno upravljanje,

1.1.2.3 površina ceste mora omogočati dobro oprijemljivost,

1.1.2.4 preskuse je treba opraviti, kadar ni vetra, ki bi lahko vplival na rezultate,

1.1.2.5 na začetku preskusov morajo biti pnevmatike hladne in pod tlakom, predpisanim za obremenitev koles pri mirujočem traktorju,

1.1.2.6 predpisano učinkovitost je treba doseči brez blokiranja koles, ne da bi traktor odstopal od svoje smeri in brez neobičajnih tresljajev.

1.1.3 Med preskusi mora biti traktor opremljen z vsemi deli, ki jih je predvidel proizvajalec za delovanje zavornih naprav za vlečena vozila, kakor je navedeno v 1.9, 1.10, 1.11 in 1.12 Priloge I.

1.2 **Preskus tipa 0**

(navaden preskus učinkovitosti pri hladnih zavorah)

1.2.1 *Splošno*

1.2.1.1 Na začetku preskusa morajo biti zavore hladne. Zavora je hladna, če je izpolnjen katerikoli od naslednjih pogojev:

1.2.1.1.1 izmerjena temperatura na zavornem disku ali zunanji strani zavornega bobna mora biti manj kot 100 °C,

1.2.1.1.2 pri popolnoma zaprtih zavorah, vključno z zavorami, potopljenimi v olje, mora biti izmerjena temperatura na zunanji strani ohišja manj kot 50 °C,

1.2.1.1.3 zavore ne smejo biti uporabljene eno uro pred preskusom.

1.2.1.2 Kadar se nezavirana os lahko izklopi, med preskusom zaviranja ne sme biti povezana z zavirano osjo.

1.2.1.3 Preskus je treba opraviti pod naslednjimi pogoji:

1.2.1.3.1 traktor mora biti obremenjen do največje mase, pri čemer mora biti do največje tehnično dovoljene mase obremenjena tudi nezavirana os; kolesa zavirane osi morajo imeti največje pnevmatike, ki jih je za ta tip traktorja predvidel proizvajalec. Pri traktorjih, ki zavirajo z vsemi štirimi kolesi, mora biti prednja os obremenjena do največje tehnično dovoljene obremenitve,

1.2.1.3.2 preskuse je treba ponoviti na neobremenjenem traktorju, ko prevaža le voznika, in če je treba, osebo, odgovorno za nadzor rezultatov preskusa; traktor mora biti opremljen z največjimi pnevmatikami, ki jih priporoča proizvajalec,

1.2.1.3.3 meje, določene za najmanjšo učinkovitost za preskuse z neobremenjenim in z obremenjenim traktorjem, so določene v točki 2.1.1,

1.2.1.3.4 cesta mora biti ravna.

1.2.2 *Preskus tipa 0 je treba opraviti:*

1.2.2.1 pri največji določeni hitrosti s prenosnikom vrtilnih gibanj v prostem teku,

1.2.2.2 pri preskusni hitrosti je dovoljeno odstopanje ± 10 %,

1.2.2.3 doseči je treba najmanjšo predpisano učinkovitost zavor.

1.3 **Preskus tipa 1**
(preskus pojemanja)

1.3.1 Obremenjeni traktorji se preskusijo tako, da je vnos energije enak vnosu, zabeleženemu ob istem času pri obremenjenem traktorju, ki vozi z enakomerno hitrostjo 80 % ± 5 % od hitrosti, določene za preskuse tipa 0, po klancu z 10-odstotnim nagibom navzdol na razdalji 1 km s prenosnikom vrtilnih gibanj v prostem teku.

1.3.2 Na koncu preskusa se preostala učinkovitost delovne zavorne naprave meri pod enakimi pogoji kot pri preskusu tipa 0 s prenosnikom vrtilnih gibanj v prostem teku (seveda ob spremenjenih temperaturnih razmerah).

2. UČINKOVITOST ZAVORNIH NAPRAV

2.1 **Delovne zavorne naprave**

2.1.1 *Delovne zavore traktorja morajo:*

2.1.1.1 pod pogoji preskusa tipa 0 doseči povprečni pojemek vsaj 2,4 m/s^2, ki se izračuna iz poti ustavljanja,

2.1.1.2 po preskusu tipa 1 doseči preostalo učinkovitost, ki ni manjša od 75 % od predpisane vrednosti in ne manjša od 60 % vrednosti, dosežene med preskusom tipa 0 (s prenosnikom vrtilnih gibanj v prostem teku).

2.2 **Parkirne zavorne naprave**

2.2.1 Parkirna zavorna naprava mora, četudi je kombinirana s katero od drugih zavornih naprav, zadržati traktor na mestu na klancu z 18-odstotnim nagibom navzgor ali navzdol.

2.2.2 Pri traktorjih, pri katerih je dovoljen priklop enega ali več priklopnih vozil, mora parkirna zavorna naprava zadržati skupino vozil, sestavljeno iz neobremenjenega traktorja in priklopnega vozila brez zavor z enako maso (ki ne presega treh ton), na mestu na klancu z 12-odstotnim nagibom navzgor ali navzdol.

2.2.3 Dopustna je parkirna zavorna naprava, ki se aktivira z večkratnim ponovljenim gibom, preden se doseže predpisana učinkovitost.

PRILOGA III

VZMETNE ZAVORE

1. OPREDELITEV POJMA

„Vzmetne zavore“ so zavorne naprave, pri katerih energijo, potrebno za zaviranje, zagotavlja ena ali več vzmeti, ki delujejo kot akumulator energije.

2. POSEBNE ZAHTEVE

2.1 Vzmetna zavora se ne sme uporabiti kot delovna zavora.

2.2 Majhno nihanje katerekoli mejne vrednosti tlaka, ki lahko nastane v napajalnem vodu kompresijskega prostora zavore, ne sme povzročiti večjega nihanja v sili zaviranja.

2.3 Napajalni vod kompresijskega prostora vzmeti mora vključevati zalogo energije, ki ne oskrbuje nobene druge naprave ali opreme. Ta zahteva ne velja, če se vzmeti lahko obdržijo stisnjene z dvema ali več ločenimi sistemi.

2.4 Naprava mora biti načrtovana tako, da je zavore mogoče uporabiti in sprostiti vsaj trikrat, na začetku z začetnim tlakom v kompresijskem prostoru vzmeti, ki je enak največjemu konstrukcijsko določenemu tlaku. Ta zahteva mora biti izpolnjena, ko so zavore nastavljene najbolj tesno.

2.5 Tlak v kompresijskem prostoru, izpod katerega vzmeti začenjajo aktivirati zavore, ki so nastavljene čimbolj tesno, ne sme biti višji kot 80 % najnižje ravni normalnega razpoložljivega tlaka.

2.6 Ko se tlak v vzmetnem kompresijskem prostoru spusti na raven, pri kateri se deli zavor začnejo premikati, se mora vključiti viden ali slišen opozorilni signal. Ta pogoj je izpolnjen, če je opozorilna naprava taka, kakor je določena v 4.2.9 Priloge I.

2.7 Pri traktorjih z vzmetnimi zavorami, za katere je dovoljeno, da vlečejo priklopna vozila s povezanimi ali polpovezanimi zavorami, mora samodejna vključitev vzmetnih zavor vključiti tudi zavore priklopnega vozila.

3. SISTEM POPUŠČANJA

3.1 Vzmetne zavore morajo biti načrtovane tako, da jih je ob okvari mogoče sprostiti brez uporabe njihovega običajnega upravljanja. To se lahko doseže s pomožno napravo (pnevmatsko, mehansko itd.).

3.2 Če delovanje pomožne naprave iz 3.1 zgoraj zahteva uporabo orodja ali ključa za vijake, je orodje ali ključ treba imeti na traktorju.

PRILOGA IV

PARKIRNO ZAVIRANJE Z MEHANIČNIM BLOKIRANJEM ZAVORNIH VALJEV (BLOKIRNI VALJI)

1. POMEN IZRAZA

„*Mehanično blokiranje zavornih valjev*“ pomeni napravo za zagotavljanje delovanja parkirne zavore z mehanično zagozditvijo batnice zavornega bata.

Do mehaničnega blokiranja pride takrat, ko se iz tlačnega prostora izprazni komprimiran zrak; mehanična blokirna naprava mora biti načrtovana tako, da se lahko popusti, ko se v tlačnem prostoru ponovno vzpostavi tlak.

2. POSEBNE ZAHTEVE

2.1 Ko se tlak v tlačnem prostoru zapore bliža ravni, ki ustreza vključitvi mehaničnega blokiranja, se mora vključiti viden ali slišen opozorilni sistem.

2.2 Pri zavornih valjih z vgrajeno mehanično blokirno napravo mora biti mogoče zavorni valj aktivirati z eno od dveh zalog energije.

2.3 Blokirani zavorni valj se lahko popusti le, če je zagotovljeno, da bo zavorna naprava po taki sprostitvi lahko spet aktivirana.

2.4. Ob okvari vira energije, ki napaja tlačni prostor, mora biti na voljo pomožna deblokirna naprava (na primer mehanska ali pnevmatska), ki za vir energije uporablja na primer stisnjen zrak iz ene od pnevmatik traktorja.

PRILOGA V

VZOREC

Ime homologacijskega organa

PRILOGA K CERTIFIKATU O EGS-HOMOLOGACIJI

HOMOLOGACIJA ZAVORNIH NAPRAV KMETIJSKIH ALI GOZDARSKIH TRAKTORJEV NA KOLESIH

(Člena 4(2) in 10 Direktive Sveta 74/150/EGS z dne 4. marca 1974 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih z največjo konstrukcijsko določeno hitrost med 6 in 25 km/h)

Št. EGS-homologacije: .....

1. Znamka (oznaka proizvajalca): .....
2. Tip in trgovska oznaka: .....
3. Ime in naslov proizvajalca: .....
4. Ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca (če obstaja): .....
5. Masa neobremenjenega traktorja: .....
6. Porazdelitev mase v neobremenjenem stanju na osi: ..... (kg)
7. Največja masa traktorja: .....
8. Porazdelitev največje mase traktorja na vsako os, kakor je navedeno v 1.2.1.3.1 Priloge II: .....
9. Znamka in tip zavornih oblog: .....
10. Tip motorja: .....
11. Celotno prestavno razmerje prenosnih naprav, ki ustreza največji hitrosti: .....

    .....
12. Mere pnevmatik:

12.1 Največje mere pnevmatik (za zavirane osi): .....

    .....

12.2 Pnevmatike z največjo tehnično dopustno maso (za nezavirane osi): .....

    .....
13. Največja hitrost traktorja: .....
14. Število in razporeditev zaviranih osi: .....
15. Kratek opis zavorne naprave: .....
16. Masa traktorja med preskusom:

	Neobremenjen	Obremenjen
Os 1	.....	.....
Os 2	.....	.....

17. Mere pnevmatik, ki se uporabljajo med preskusom:

	Os 1	Os 2
Mere pnevmatik	.....	.....

18. Rezultat preskusov zaviranja:

		Preskusna hitrost (km/h)	Izračunani pojemek v m/s^2	Izmerjena sila na napravi za upravljanje zavore (daN)
18.1	Delovna zavora			
18.1.1	Preskus tipa 0			
	Neobremenjen	.....	.....	.....
	Obremenjen	.....	.....	.....
18.1.2	Preskusi tipa 1	.....	.....	.....

18.2 Parkirna zavora:

pozitivno/negativno ([1])

19. Traktor predan v EGS-homologacijo dne: .....

20. Tehnična služba, ki izvaja preskuse za homologacijo: .....

21. Datum poročila te službe: .....

22. Številka poročila te službe: .....

23. EGS-homologacija za zaviranje je podeljena/zavrnjena([1])

24. Kraj: .....

25. Datum: .....

26. Podpis: .....

27. Priložena je dokumentacija, navedena v 2.2.1 do 2.2.3 Priloge I.

([1]) Neustrezno črtati.